

Ви сакам повдъзва в тоя миг!
Кедейте мисли, не триваят дъго
щастливите във своя брак! Щастливо
омъжената си отива рано.
Изтрийте оцизите — и украсете
прекрасната покойница с цветя!
А след това, по обичая — възкръва,
облекна в най-хубави праменни!
Природата — какво не грави скала,
кад стъзите и раздъвет се сиее.

Капуцети.

Поредното велико дие за брака —
уби, за поучебение на така!
И музиката ни ще прозвучи
като жалбана меланхолика; в тѣмни,
в пенелен полем се прѣрътне тоя
прекрасен сватбен празник; в канихида —
тѣрфестивелите зимни; ще облекат
покойница великдидите цветя.
Катопаки ще се обѣрне велико.

Брат Лоренцо.

Излезте, господиче и госпожо,
и вие, господиче Парисе, излезте!
Еа се приготви велики да изпради
до гробницата тоя скѣп шѣртвец.
Небето се гиеви над вас хрестоко
за сторен грех — кедейте предизвиква
на небесата волата върховна
да се отправи гиевна пак към вас!

| Излизат Капуцери, госпожа Капуцери, Парисе
и Монахът. |